

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/86/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4119204581
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4119204581.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Malikovej a členiek senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a JUDr. Sone Vackovej, v právnej veci žalobcu: Slovenská kancelária poisťovateľov, IČO: 36062235, Trnavská cesta 82, Bratislava, zastúpený: Remedium legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 53255739, proti žalovaným: 1. S., spol. s r.o., IČO: 36 662 399, Bratislavská 4, 949 01 Nitra, 2. Z. G., nar. XX. XX. XXXX, H. XXX/X, XXX XX J., obaja zastúpení: JUDr. Jozefom Kempom, advokátom so sídlom Mandľová 90, Bratislava, o zaplatenie 618,63 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovaných v prvom a v druhom rade proti rozsudku Okresného súdu J. (ďalej „súd prvej inštancie“) zo dňa 26. februára 2020 č.k. 19C/34/2XX9-104 (ďalej „rozsudok súdu prvej inštancie“), takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovaným v prvom a v druhom rade v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným rozhodnutím.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovaným v prvom a v druhom rade povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne istinu vo výške 618,63 eura, sumu 502,80 eur titulom náhrady nákladov spojených so zabezpečením úradného prekladu listinných dôkazov, úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 618,63 eura od 26. 05. 2018 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Žalovaný v 1. rade je povinný zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 618,63 eur od 15.4.2018 do 25.5.2018, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. O náhrade trov konania rozhodol tak, že žalobca má voči žalovaným v prvom a v druhom rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

1.1. Za preukázaný mal skutkový stav, z ktorého zistil, že dňa 18. 09. 2017 žalovaná v druhom rade ako vodička motorového vozidla FIAT evidenčné číslo J ktorého držiteľom bol žalovaný v prvom rade, zavinila v Y. v mieste Z. dopravnú nehodu, pri ktorej došlo k poškodeniu motorového vozidla zn. FIAT evidenčné číslo P ktorého držiteľom bol poškodený M. P.. Z tvrdení žalobcu, ktoré žalovaní nepopreli vyplýva, že k motorovému vozidlu P. s D.: J nebolo v čase dopravnej nehody uzavreté povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Poškodený M. P. si uplatnil nárok na náhradu škody v Y. prostredníctvom kancelárie W. U. F. (ďalej aj „U.C.I.“), prostredníctvom ktorej mu boli v súvislosti s likvidáciou predmetnej nehody zaslané peňažné prostriedky v sume spolu vo výške 818,63 eura. Z uvedenej sumy vo výške 818,63 eura predstavuje suma vo výške 200 eur poplatok systému zelenej karty, ktorý si žalobca voči žalovaným v tomto konaní neuplatňuje, jeho nárok voči žalovaným tak predstavuje sumu vo výške 618,63 eura. Z výpisu z účtu žalobcu vyplýva, že žalobca dňa 05. 03. 2018 poskytol kancelárii W. U. F. (U.C.I.) náhradu poistného plnenia v celkovej výške 818,63 eura. Listom zo dňa 14. 03. 2018 žalobca vyzval žalovaného v prvom rade na náhradu poistného plnenia vo

výške 618,63 eura v termíne do 14. 04. 2018. Listom zo dňa 25. 04. 2018 žalobca na náhradu poistného plnenia vyzval i žalovanú v druhom rade, ktorú žiadal, aby sumu vo výške 618,63 eura uhradila v termíne do 25. 05. 2018. Napriek uvedeným listom žalovaní dlžnú sumu žalobcovi neuhradili.

1.2. Po právnej stránke napadnutý rozsudok odôvodnil ustanoveniami § 3 ods. 1, ods. 3, § 20 ods. 1, ods. 2 písm. a/, § 24 ods. 2 písm. b/, ods. 7 zákona číslo 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o povinnom zmluvnom poistení“), § 121 ods. 3, § 415, § 420 ods. 1, § 427 ods. 1, ods. 2, § 429, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka (zákon číslo 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov), § 3 Nariadenia Vlády Slovenskej republiky číslo 87/1995 Zb., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „nariadenie“).

1.3. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že nárok žalobcu považoval za dôvodný v plnom rozsahu. Dôvodil, že z predložených listinných dôkazov vyplýva, že nahradil škodu poškodenému, ktorá mu vznikla v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou, ku ktorej došlo dňa 18. 09. 2017 na území Y.. Kanceláriou systému zelenej karty, ktorá odškodnila nároky poškodeného v súlade s právnym poriadkom krajiny miesta nehody, bola W. U. F. (U.C.I.) v Y.. Táto svoje nároky uplatnila u žalobcu v súlade s čl. 5.1 Internal Regulations. Vzhľadom na to, že k predmetnému vozidlu nebolo k dátumu nehody uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, ako to vyplýva z ustanovení § 3 ods. 1 zákona o povinnom zmluvnom poistení, vznikla žalobcovi v zmysle ustanovenia § 24 ods. 2 písm. b) citovaného zákona povinnosť uhradiť poškodenému poistné plnenie za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla z poistného garančného fondu. Žalobca poskytol z poistného garančného fondu poškodenému poistné plnenie a náhradu poskytnutého poistného plnenia si žalobca uplatňuje voči žalovaným v tomto spore. Žalovaný v prvom rade za spôsobenú škodu zodpovedá podľa § 427 a nasl. Občianskeho zákonníka ako prevádzkovateľ (nepoisteného) motorového vozidla. Žalobcovi podľa § 24 ods. 7 zákona o povinnom zmluvnom poistení vzniklo proti žalovanému v prvom rade právo na náhradu poistného plnenia poskytnutého poškodenému z poistného garančného fondu. Zodpovednosť žalovanej v druhom rade za vzniknutú škodu vyplýva z ust. § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka v nadväznosti na generálnu prevenciu zakotvenú v ust. § 412 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd prvej inštancie konštatoval naplnenie predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu tak u žalovaného v prvom rade, ako aj u žalovanej v druhom rade. Súd prvej inštancie žalobe vyhovel a uložil žalovaným povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 618,63 eura. Za škodu zodpovedajú obaja žalovaní spoločne, čo znamená, že splnením povinnosti jedného z nich zaniká v rozsahu poskytnutého plnenia povinnosť druhého žalovaného.

1.4. Súd prvej inštancie priznal žalobcovi i náhradu sumy vo výške 502,80 eura titulom nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, pretože mal preukázané, že žalobca za účelom uplatnenia svojej pohľadávky voči žalovaným dal urobiť preklad písomností z talianskeho a anglického jazyka do jazyka slovenského a za vyhotovenie prekladu písomností zaplatil spoločnosti S. s.r.o. odmenu vyúčtovanú faktúrou č. 190000053 zo dňa 12. 02. 2019 v sume 502,80 eura.

1.5. Keďže žalovaní sa dostali do omeškania s plnením dlhu, žalobca má voči nim aj nárok na úhradu úrokov z omeškania. Začiatok omeškania voči jednotlivým žalovaným žalobca určil v nadväznosti na výzvy žalovaným zaslané, keď od žalovaného v prvom rade žiadal úhradu dlžnej sumy najneskôr v lehote do 14. 04. 2018 a od žalovanej v druhom rade žiadal zaplatiť dlžnú sumu najneskôr do 25. 05. 2018. Zaplatenia úrokov z omeškania sa žalobca voči žalovaným domáha počnúc dňom nasledujúcim po ním takto určenej lehote, čo súd prvej inštancie akceptoval, keď mal nepochybne preukázané, že žalovaní dlžnú sumu žalobcovi v stanovených lehotách neuhradili. Žalobcovi súd prvej inštancie nárok na úroky z omeškania priznal v sadzbe vo výške 5% ročne z dlžnej sumy poskytnutého poistného plnenia, teda v súlade s petítom žalobného návrhu s poukazom na ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z.

1.6. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa pomeru úspechu v zmysle § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (zákon číslo 160/2015 Z.z., ďalej len „CSP“). Keďže žalobca bol v konaní úspešný, zatiaľ čo žalovaní nedosiahli žiadny materiálne merateľný úspech, súd priznal žalobcovi voči žalovaným náhradu trov konania v plnom rozsahu (100 %). O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

2. Rozsudok súdu prvej inštancie napadli v zákonnej lehote odvolaním žalovaní v prvom a v druhom rade. Dôvodili tým, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods.

1 písm. b/ Civilného sporového poriadku, zákon číslo 160/2015 Z.z., ďalej len „CSP“), konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1 písm. d/ CSP), zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo útoku, ktoré neboli uplatnené (§ 365 ods. 1 písm. g/ CSP), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ CSP) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP).

2.1. V prvom rade poukázal na procesné pochybenie súdu prvej inštancie, keď súd prvej inštancie nedoručil žalobu žalobcu spolu s uznesením súdu zo dňa 02. 12. 2019 č.k. 19C/34/2019-93 žalovanej v druhom rade do vlastných rúk, keďže táto bola v tom čase v Y. a predmetné písomnosti prevzala matka žalovanej v druhom rade.

2.2. Hlavným dôvodom odvolania je skutočnosť, že žalovaná v druhom rade nezapríčinila dopravnú nehodu, ku ktorej došlo dňa 18. 09. 2017 v Y.. Podľa jej vyjadrenia, poškodený vyhotovil a predložil náčrt nehody v rozpore so skutočným priebehom nehody, pričom podvodne a zavádzajúco uviedol, že nehodu zapríčinila žalovaná v druhom rade, čo nebola pravda. Žalovaná chcela na miesto nehody zavolať políciu za účelom objektívneho zistenia vinníka nehody, ale poškodený to odmietol, svojvoľne si vyhotovil náčrt priebehu nehody a z miesta nehody utiekol. Nehodu spôsobil sám poškodený, čoho dôkazom je poškodenie oboch vozidiel.

2.3. Žalovaná v druhom rade namieťa svoju zodpovednosť a tvrdí, že povinnosť regresne nahradiť plnenie, ktoré bolo pri plnení zákonnej povinnosti žalobcom poskytnuté, zaťažuje jedine a výlučne žalovaného v prvom rade. Zodpovednostný právny vzťah vzniká medzi prevádzkovateľom a vodičom, teda medzi žalovaným v prvom rade a žalovanou v druhom rade. Za žiadnych okolností však nevzniká a ani nemôže vzniknúť zodpovednostný vzťah medzi žalobcom a žalovanou v druhom rade. Pýta sa, ako mohla žalovaná v druhom rade ovplyvniť splnenie povinnosti žalovaného v prvom rade mať uzavreté povinné zmluvné poistenie? Nijako a preto jej pasívna vecná legitimácia v tomto konaní by bola neprimeranou sankciou. Žalovaná bola ubezpečená, že poisťná zmluva bola uzavretá do 20. 10. 2017.

2.4. Zodpovednosť žalovanej v druhom rade voči žalobcovi vylučuje to, že táto nezapríčinila, že vozidlo bolo prevádzkované bez povinného zmluvného poistenia a tiež skutočnosť, že absolútne nevedela o neuzavretí poisťnej zmluvy. Určenie osoby zodpovednej podľa § 24 ods. 7 zákona o povinnom zmluvnom poistení je nutné vykonať v nadväznosti na ustanovenie § 3 tohto zákona, ktorý jasne ustanovuje osoby zodpovedné za riadne a včasné uzavretie poisťnej zmluvy. Následkom konania žalovaného v prvom rade tak vlastne žalobca núti, aby bola žalovaná v druhom rade poškodená aj ona sama a vlastne ju svojou argumentáciou núti k tomu, aby si uzavrela povinné zmluvné poistenie k vozidlu, ktoré nevlastní, čo je logický nezmysel.

2.5. Navrhuje zastaviť konanie voči žalovanej v druhom rade z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitimácie a priznať jej nárok na náhradu trov konania, vo vzťahu k žalovanému v prvom rade žiada, aby rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

3. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaných v prvom a v druhom rade uviedol, že ak si žalovaná v druhom rade ustanovila svojho splnomocnenca na doručovanie zásielok do vlastných rúk, je potrebné považovať písomnosť za riadne doručenú, ak bola súdom doručovaná písomnosť splnomocnencovi na preberanie zásielok, t.j. matke žalovanej v druhom rade.

3.1. Žalobca ďalej poukazuje na skutočnosť, že ani jeden zo žalovaných sa k predmetnej veci žiadnym spôsobom nevyjadrili, v konaní boli absolútne pasívni. Z tohto dôvodu je potrebné tvrdenia žalobcu považovať podľa § 151 ods. 1 CSP za nesporné. Žalovaní síce formálne označili dôvod odvolania podľa § 365 ods. 1 písm. g/, avšak tento kvalifikovane nenaplnili a rozporne uvádzajú skutočnosti, ktoré mali uvádzať už v pôvodnom konaní, pričom k svojim tvrdeniam nepripojili žiadne relevantné dôkazy, ktoré by mohli mať za následok zvrät vo veci samej.

3.2. Ďalej dôvodí, že žalovaný v prvom rade je držiteľom motorového vozidla, ktorým bola spôsobená škoda. Na vozidlo nebolo ku dňu dopravnej nehody uzavreté povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu. Nárok žalobcu voči žalovaným je nárokom vzniknutým na základe ustanovenia § 24 ods. 7 zákona o povinnom zmluvnom poistení, a to právo proti tomu, kto zodpovedá za škodu podľa § 24 ods. 2 tohto zákona. Žalobca predložil aj dôkazy, ktorými svoje tvrdenia preukázal. Vodičom vozidla, ktorým bola spôsobená dopravná nehoda dňa 18. 09. 2017 bola žalovaná v druhom rade, pričom pri tejto dopravnej nehode bola spôsobená škoda. Žalobcom predložené listinné dôkazy preukazujú výšku spôsobenej škody a vyplatené poisťné plnenie. Žalovaní v podanom odvolaní neuviedli žiadne skutočnosti, resp. dôkazy, ktoré by takto opísaný skutkový a právny stav rozporovali. Žalovaná v druhom rade zavinene porušila pravidlá cestnej premávky a v príčinnej súvislosti s uvedeným protiprávnym konaním spôsobila škodu. Celkom nepochybne zodpovedá za škodu podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka a pretože škodu spôsobila vozidlom, ku ktorému nebola uzavretá poisťná zmluva, je súčasne

osobou bez poistenia zodpovednosti, a to bez ohľadu na to, komu prislúchala povinnosť uzavrieť poisťnú zmluvu. I za neho žalobca plnil poškodenému z garančného fondu a má proti nemu z tohto dôvodu právo na náhradu podľa § 24 ods. 7 zákona o povinnom zmluvnom poistení. Žalovaný v prvom rade zodpovedá za škodu podľa § 427 Občianskeho zákonníka ako prevádzkovateľ a žalovaná ako osoba, ktorá škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla zaviniła.

3.3. Žalobca poukázal v tejto súvislosti na závery uvedené v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4Cdo 134/2009, podľa ktorých má kancelária právo postihu proti každému, kto za škodu zodpovedá a za koho plnila. Kancelária má teda právo postihu aj proti osobe, ktorá za škodu zodpovedá na základe zavinenia, t.j. aj proti vodičovi. Taktiež poukázal aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 26. 02. 2020 sp.zn. 4Cdo 112/2019, v ktorom dovolací súd nadviazal na predchádzajúce rozhodnutie 4Cdo 134/2009, pričom ho iba argumentačne doplnil.

3.4. Rozsudok súdu prvej inštancie považuje za vecne správny a navrhuje ho podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť.

4. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, zákon číslo 160/2015 Z.z., ďalej len „CSP“), po preskúmaní napadnutého rozsudku, konania, ktoré mu predchádzalo a odvolania žalovaného podľa § 363 a § 365 ods. 1 CSP, súc viazaný dôvodmi a rozsahom tohto odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 CSP), skutkovým stavom zisteným súdom prvého stupňa podľa § 383 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, za splnenia podmienok uvedených v ustanovení § 219 ods. 3 CSP, dospel k záveru, že odvolanie žalovaných v prvom a v druhom rade nie je opodstatnené a preto napadnutý rozsudok vo veci samej ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

5. Predmetom konania v danej veci bola žaloba žalobcu, ktorou sa domáhal zaplata sumy 618,63 eura z titulu náhrady poisťného plnenia, nakoľko žalovaný v prvom rade porušil svoju zákonnú povinnosť uvedenú v ustanovení § 3 ods. 1 zákona o povinnom zmluvnom poistení, keď na motorové vozidlo, s ktorým bola spôsobená škoda a ktoré je v jeho vlastníctve a držbe, nemal uzavreté povinné zmluvné poistenie. Žalovaná v druhom rade zaviniła dopravnú nehodu týmto motorovým vozidlom, v dôsledku čoho bola spôsobená škoda poškodenému. Žalobca vyplatil poisťné plnenie poškodenému dňa 05. 03. 2018 v sume 818,62 eura, z čoho suma vo výške 200 eur predstavuje poplatok systému, na ktorý si žalobca nárok neuplatňuje a od žalovaných v prvom a v druhom rade žiada náhradu v sume 618,62 eura. Žalovaní v prvom a v druhom rade boli v priebehu konania na súde prvej inštancie absolútne pasívni, k žalobe sa nevyjadřili.

5.1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom žalobe žalobcu vyhovel a zaviazal žalovaných spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 6183,63 eura titulom regresnej náhrady a sumu 502,80 eura titulom náhrady nákladov spojených so zabezpečením úradného prekladu listinných dôkazov, spolu s 5% úrokom z omeškania.

5.2. S rozsudkom súdu prvej inštancie sa nestotožnili žalovaní v prvom a v druhom rade, rozsudok napadli odvolaním, pričom namietali iba vecnú pasívnu legitímáciu žalovanej v druhom rade.

9. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ods. 2 tohto ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

10. Odvolací súd, rozhodujúc o podanom odvolaní žalovaných v prvom a v druhom rade, preskúmal napadnutý rozsudok, odvolanie, konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že v danej veci súd prvej inštancie vykonal dostatočné dokazovanie, jednotlivé dôkazy vyhodnotil a na ich závere vec aj správne právne posúdil. Následne vo veci rozhodol napadnutým rozsudkom, s ktorým sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil a preto ho podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Zároveň odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie rozsudok aj v dostatočnej miere a správne tak po právnej, ako aj skutkovej stránke odôvodnil, s ktorým odôvodnením sa v plnom rozsahu stotožnil a preto na správnosť týchto dôvodov ďalej, podľa § 387 ods. 2 CSP, iba poukazuje.

11. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd iba dodáva, že pre zaujatie právneho záveru zodpovedajúceho účelu zákona je podstatným ustálenie termínu osoby bez poistenia zodpovednosti, pričom všeobecne platí že za poisteného sa považuje každá osoba, ktorá zodpovedá

za škodu spôsobenú prevádzkou vozidla uvedeného v poisťnej zmluve. Výkladom a contrario tak možno definovať osobu bez poistenia zodpovednosti ako takú osobu, ktorá zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou vozidla, na ktorého prevádzku nie je v čase vzniku škodovej udalosti uzavreté poistenie zodpovednosti podľa zákona o povinnom zmluvnom poistení. Postavenie žalobcu v konaní je osobitným postavením vo vzťahu k takýmto osobám z dôvodu, že ide o jeho postihové právo voči osobám, za ktoré plnil na základe osobitnej právnej úpravy obsiahnutej v ustanovení § 24 ods. 2 zákona o povinnom zmluvnom poistení. Dôvodom na vznik práva poškodeného na náhradu škody proti poistenému z garančného fondu, je spôsobenie škody nepoisteným motorovým vozidlo a toto právo si môže poškodený uplatniť voči kancelárii za rovnakých podmienok, ako keby uplatnil priamy nárok proti poisťovateľovi. Za osobu bez poistenia zodpovednosti je teda nutné považovať toho, kto zodpovedá za škodu spôsobenú podľa zákona o povinnom zmluvnom poistení a vodič, resp. prevádzkovateľ je tak v spore pasívne legitimovaný z dôvodu, že zavinene porušil pravidlá cestnej premávky a v príčinnej súvislosti s uvedeným konaním spôsobil škodu na majetku poškodeného, ktorú žalobca uhradil. Keďže škodu spôsobil žalovaný vozidlom, ku ktorému nebola uzavretá poisťná zmluva, je súčasne osobou bez poistenia zodpovednosti, a to bez ohľadu na to, komu prislúchala povinnosť uzavrieť poisťnú zmluvu. Keďže za neho žaloba plnil poškodenému z garančného fondu, má proti nemu z toho dôvodu právo na náhradu podľa § 24 ods. 7 zákona o povinnom zmluvnom poistení.

12. Odvolací súd tiež dodáva, že žalobca v žiadnom prípade nebol oprávnený prehodnocovať oprávnenosť nároku na náhradu škody, ktorý bol spracovaný talianskou národnou kanceláriou poisťovateľov a požadovaný nárok bola povinná uhradiť tak, ako to aj urobila. Žalobca teda nemohol namietat, že ide o plnenie bez právneho dôvodu, pretože dopravnú nehodu nezavinila žalovaná v druhom rade, ale taliansky vodič, ani akým spôsobom by mali byť vykladané talianske právne predpisy o zodpovednosti za škodu. Žalobca postupoval správne v súlade s dohodou medzi národnými kanceláriami poisťovateľov členských štátov Európskeho hospodárskeho priestoru a ostatnými pridruženými štátmi, podľa ktorej sa podpísané kancelárie zaviazali dodržiavať záväzné ustanovenia, ako aj nezáväzné ustanovenia oddielov II a III. vnútorných predpisov prijatých Radou kancelárii 30. 05. 2002.

13. Odvolací súd ďalej dodáva, že tak žalovaný v prvom rade, ako aj žalovaná v druhom rade boli v priebehu konania na súde prvej inštancie absolútne nečinní, k žalobe sa ani jeden z nich nevyjadril, nevyvrátili tvrdenia žalobcu a nenavrhli vykonanie žiadnych dôkazov. Žalovaný v prvom rade si prevzal platobný rozkaz spolu so žalobou žalobcu a listinnými dôkazmi, ktoré boli k žalobe pripojené dňa 21. 06. 2019 a žalovaná si tieto listinné dôkazy spolu so žalobou prevzala po zrušení platobného rozkazu dňa 04. 12. 2019. Na žalobu a listinné dôkazy žiadnym spôsobom nereagovala, neuviedla do rozhodnutia súdu prvej inštancie žiadne svoje tvrdenia a nevyvrátila žiadnym spôsobom tvrdenia žalobcu.

14. Odvolací súd tiež poznamenáva, že odvolanie síce podali obaja žalovaní, avšak z obsahu odvolania je zrejmé, že s rozsudkom súdu prvej inštancie sa nestotožnila iba žalovaná v druhom rade, ktorá aj odôvodnila toto svoje odvolanie. Naopak žalovaný v prvom rade, hoci v úvode tohto odvolania je uvedený, že odvolanie podávajú obaja žalovaní proti celému rozhodnutiu vo veci samej. V odvolaní sa žalovaná v druhom rade vyjadruje iba k svojej vecnej pasívnej legitimácii, ktorú napáda a vôbec sa nevyjadrila či už k výške škody, resp. k náhrade nákladov. Z tohto dôvodu ani odvolací súd sa týmito skutočnosťami nezaoberal, keďže ich žalovaní v podanom odvolaní nenamietali.

15. Ustanovenie § 387 ods. 3 CSP ukladá odvolaciemu súdu povinnosť vysporiadať sa s podstatnými dôvodmi uvádzanými v podanom odvolaní.

16. Odvolatelia v podanom odvolaní namietajú predovšetkým procesné pochybenie súdu prvej inštancie, keď žalovanej v druhom rade nedoručil žalobu do vlastných rúk, ale túto prevzala matka žalovanej.

16.1. Odvolací súd, preskúmajúc túto námietku odvolateľov, dospel k záveru o jej účelovosti a nedôvodnosti. Z obsahu spisu totiž vyplýva, že súd prvej inštancie na základe žaloby žalobcu dňa 03. 06. 2019 vydal platobný rozkaz, ktorý doručil žalobcovi dňa 07. 06. 2019 a žalovanému v prvom rade dňa 21. 06. 2019 a to spolu so žalobou žalobcu a listinnými dôkazmi, ktoré žalobca k žalobe pripojil. Žalovanej v druhom rade sa platobný rozkaz doručiť do vlastných rúk nepodarilo, zásielku si neprevzala v odbernej lehote. Následne jej doručoval platobný rozkaz na adresu I. 20int.10 30021 U.a ktorej adrese si taktiež platobný rozkaz spolu s listinnými dôkazmi a žalobou, neprevzala. Súd prvej inštancie preto uznesením zo dňa 10. 10. 2019 platobný rozkaz zrušil. Zároveň uznesením zo dňa 02. 12. 2019 vyzval žalovanú v druhom rade, aby písomne v lehote 15 dní vyjadrila k žalobe, pričom je doručoval aj listinné dôkazy pripojené k žalobe. Z informácie o výsledku doručenia listinného rovnopisu na č.l. 93 a nasl.

vyplýva, že správa spolu s prílohami bola žalovanej v druhom rade doručená dňa 04. 12. 2019. Dňa 11. 02. 2020 súd prvej inštancie oznámil, že dňa 26. 02. 2020 verejne vyhlási rozhodnutie, ktoré aj v tento deň skutočne vyhlásil. Žalovaná v druhom rade sa do dňa vyhlásenia rozhodnutia k žalobe žalobcu a k listinným dôkazom nevyjadřila.

16.2. Žalovaná v druhom rade v podanom odvolaní namieta svoju vecnú pasívnu legitímáciu. V tomto smere sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil s vyjadrením žalobcu k odvolaniu žalovaných v prvom a v druhom rade. V tejto súvislosti poukazuje odvolací súd na súdnu prax vyšších súdnych autorít, a to na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4Cdo 134/2009 a 4Cdo 112/2019 zo dňa 26. 02. 2020. Z tohto rozhodnutia vyplýva záver, že kancelária má právo postihu proti každému, kto za škodu zodpovedá a za koho plnila. Má teda právo postihu aj voči osobe, ktorá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla zodpovedá na základe zavinenia, t.j. aj proti vodičovi. Pri prevádzke tuzemského motorového vozidla je vodič povinný mať pri sebe potvrdenie o poistení zodpovednosti a teda presvedčiť sa, či je vozidlo poistené. Takýto záver prijal najvyšší súd aj v rozhodnutiach sp.zn. 4Cdo 190/2014, 4Cdo 134/2009. To znamená, že v prípade poskytnutia poistného plnenia za škodu podľa § 24 ods. 2 písm. b/ zákona o povinnom zmluvnom poistení má právo postihu proti tomu, u koho je daná zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákona o zodpovednosti za škodu. Právo regresného postihu sa rozširuje aj na iné osoby definované ako tie, ktoré zodpovedajú poškodenému za škodu (napr. uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 17. 08. 2016 sp.zn. III. ÚS 514/2016). S poukazom na závery uvedené v týchto rozhodnutiach, námietka odvolateľky o nedostatku jej vecnej pasívnej legitímácie, nie je správna a dôvodná. V konaní bolo nepochybne preukázané, že bola vodičkou motorového vozidla, ktorým bola spôsobená dopravná nehoda.

16.3. Odvolací súd sa nestotožnil s námietkami žalovanej v druhom rade uvedenými v podanom odvolaní a tieto vyhodnotil na základe vyššie uvedených dôvodov ako účelové a neopodstatnené.

17. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

18. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovení § 396 ods. 2 a § 262 ods. 1 CSP, úspešnému žalobcovi vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania, keďže odvolaniu žalovaných v prvom a v druhom rade odvolací súd nevyhovel. O výške trov konania rozhodne podľa § 262 ods. 1 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov v senáte 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).